

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 342/2021
27.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је заједнички пуномоћник Бојана Стојановић, адвокат из ..., против туженог "Пољопривредна саветодавна и стручна служба" д.о.о. ..., коју заступа Саша Илић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 523/2019 од 14.05.2020. године, у седници одржаној 27.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 523/2019 од 14.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2742/2014 од 27.09.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и као незаконито поништено решење туженог бр. ... од ...2014. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду од ...2013. године и анекс уговора о раду од ...2014. године. Ставом другим изреке, туженом је наложено да тужиоца врати на рад и призна му сва права на раду и по основу рада од престанка радног односа до враћања на рад. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка од 197.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 523/2019 од 14.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 2742/2014 од 27.09.2018. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), и нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП-а, на коју ревизијски суд пази по

службеној дужности, а описно указивање на постојање битне повреде из тачке 12. наведеног члана, као и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, не представља дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 1. и став 2. ЗПП.

Нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је у 2013. години закључио уговор о регулисању међусобних права и обавеза са Управом за аграрна плаћања ..., у вези са коришћењем подстицаја за посебне програме обуке за усавршавање стручног знања пољопривредних произвођача, којим су детаљно предвиђена права и обавезе уговарача. Тим уговором туженом је одобрен износ од 2.000.000,00 динара са обавезом реализације програма и достављања извештаја о спровођењу свих планираних активности уз спецификацију утрошених средстава најкасније до 31.12.2013. године. Побујаним решењем о отказу уговора и анекса уговора о раду, тужиоцу је стављено на терет да је нецелисходним и неодговорним коришћењем средстава рада у својству законског заступника – в.д. директора туженог, у периоду од 08.11.2013. године до 04.04.2014. године, несавесно и немарно извршавао радне обавезе, злоупотребио положај и прекорачио овлашћења чиме је својом кривицом учинио повреде радних обавеза утврђених чланом 19. став 1. и 2, тачке 1, 2, 6. и 11. Уговора о раду и повреде из члана 179. став 2. тачка 1, 2, 3. и 5. Закона о раду и члана 69. став 1. тачка 1, 2, 3. и 5. Правилника о раду туженог бр. ... од ...2014. године. Тужилац је пре доношења оспореног решења писмено упозорен на постојање разлога за отказ 13.10.2014. године, на које се писмено преко пуномоћника адвоката изјаснио 20.10.2014. године. Даље је утврђено да је тужилац повреде радне дужности које су му стављене на терет побујаним отказним решењем учинио у периоду од 08.11.2013. године до 04.04.2014. године, а тужени је за чињенице које представљају основ за давање отказа сазнао 09.06.2014. године, пријемом решења Министарства пољопривреде и заштите животне средине – Управа за аграрна плаћања ... од 30.05.2014. године, које је коначно у управном поступку и којим су утврђене повреде радне дужности које се тужиоцу стављају на терет.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, а имајући у виду време извршења учињених повреда радних обавеза због којих је тужиоцу отказан уговор о раду правилно су нижестепени судови применили материјално право из Закона о раду који је у том периоду био на снази ("Службени гласник РС" бр. 24/2005, 61/2005, 54/2009), када су закључили да је поступак за отказ уговора о раду окончан по протеку рока из члана 184. Закона о раду, што побујано решење чини незаконитим, због чега су га поништили а туженог на основу члана 191.ЗОР-а обавезали да тужиоца врати на рад и призна му сва права на раду и по основу рада од престанка радног односа до враћања на рад.

Наиме, тужилац је повреде радне дужности, које су му стављене на терет учинио у периоду од 08.11.2013. године до 04.04.2014. године, од када за послодавца почиње да тече објективни рок од шест месеци за доношење решења о отказу, који је истекао 04.10.2014. године. За чињенице које представљају основ за давање отказа послодавац је сазнао 09.06.2014. године (даном пријема решења Министарства од 30.05.2014. године) од када тече субјективни рок од три месеца за давање отказа који је истекао 09.09.2014. године. Како је тужени решење о отказу уговора о раду донео 23.10.2014. године, правилно нижестепени судови закључују да је поступак за отказ

уговора о раду окончан по истеку субјективног и објективног рока из члана 184. Закона о раду, што решење чини незаконитим, јер је тужени морао да поступак отказа уговора о раду оконча најкасније до 04.10.2014. године, јер се субјективни рок мора кретати у оквиру објективног рока.

Супротно наводима ревизије, тужени је 09.06.2014. године, сазнао за чињенице које представљају основ за давање отказа (даном пријема решења Министарства пољопривреде и заштите животне средине од 30.05.2014. године), а не 29.08.2014. године, када је то решење постало коначно.

Стога нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

У побијаној пресуди о трошковима поступка је одлучено правилном применом материјалног права из чланова 153. и 154. ЗПП, у складу са важећом АТ.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић